

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8C/40/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2510202566
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2510202566.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v právnej veci navrhovateľa: H. C., nar. XX.XX.XXXX, X. Ž. XX/X, XXX XX L.Š., zast. advokátom: JUDr. Dalibor Kuciaň, so sídlom Nitrianska 5, Piešťany, proti odporcovi: Alzheimercentrum Piešťany, n.o., IČO: 37 986 945, so sídlom Rekreačná 7, 921 01 Piešťany, zast. advokátkou: JUDr. Dagmar Malaschitzová, so sídlom Bazová 9, Bratislava, o určenie trvania pracovného pomeru, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %, k rukám právnej zástupkyne odporcu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.03.2010, doplneným dňa 09.06.2010, sa navrhovateľ domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že pracovný pomer medzi ním a odporcom trvá. Návrh odôvodnil tým, že dňa 04.09.2008 uzavrel pracovnú zmluvu so spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a.s. s dňom nástupu do práce 05.09.2008 ako riaditeľ prevádzky. Následne boli dňa 05.09.2008 práva a povinnosti z pracovnoprávneho vzťahu medzi navrhovateľom a uvedenou spoločnosťou v zmysle § 21 ods. 1 Zákonníka práce prevedené na spoločnosť Alzheimercentrum Piešťany, n.o., teda na odporcu, ktorý sa stal preberajúcim zamestnávateľom. Dňa 15.01.2010 bola medzi navrhovateľom a spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a.s. uzavretá písomná dohoda o skončení pracovného pomeru, ktorou sa účastníci dohodli, že pracovný pomer založený pracovnou zmluvou zo dňa 04.09.2008 skončí dňom 15.01.2010. Podľa navrhovateľa je však táto dohoda neplatná, nakoľko v čase jej uzavretia spoločnosť Alzheimercentrum Slovakia, a.s. nebola jeho zamestnávateľom a nemal s ňou (v čase podpísania tejto dohody) uzavretý pracovný pomer. Naliehavý právny záujem videl navrhovateľ v tom, že v danom prípade ide o aktuálny stav objektívnej právnej neistoty, ktorý je ohrozením jeho právneho postavenia, a ktorý nemožno odstrániť iným prostriedkom. Určením, že pracovný pomer trvá chce dosiahnuť pokračovanie pracovného pomeru, pretože v súčasnej dobe je nezamestnaný. Žiadané rozhodnutie má odstrániť stav jeho právnej neistoty, keďže si nie je istý, či jeho pracovný pomer bol platne skončený alebo aj naďalej trvá.

Odporca v písomnom vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že navrhovateľ na požadovanom určení nemôže mať naliehavý právny záujem, nakoľko na odstránenie neistoty slúžia osobitné právne postupy vyplývajúce z § 77 Zákonníka práce a preto žiadal návrh pre nedostatok naliehavého právneho záujmu zamietnuť.

Okresný súd Piešťany vo veci rozhodol dňa 17.01.2011 rozsudkom č.k. 8C40/2010-61, ktorým podaný návrh zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania. V dôsledku odvolania navrhovateľa,

bol uvedený rozsudok tunajšieho súdu zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/101/2011-102 zo dňa 24.10.2011 a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa. V zrušujúcom uznesení Krajský súd v Trnave uložil súdu prvého stupňa posúdiť preskúmanú vec podľa § 80 písm. c) O. s. p. a posúdiť naliehavý právny záujem navrhovateľa na požadovanom určení trvania pracovného pomeru u odporcu z hľadiska dosiahnutia ním sledovaného cieľa, ktorým uviedol pokračovanie pracovného pomeru, pretože je nezamestnaný, resp. dosiahnutie prideľovania práce.

Tunajší súd vec opätovne prejednal v intenciách vyššie špecifikovaného uznesenia odvolacieho súdu, vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi vrátane pracovnej zmluvy zo dňa 04.09.2008, dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 15.01.2010, písomnej žiadosti navrhovateľa o prideľovanie práce zo dňa 22.02.2010 a zistil nasledovný skutkový stav:

Písomnou pracovnou zmluvou zo dňa 04.09.2008, uzavreli Alzheimercentrum Slovakia, a.s. ako zamestnávateľ a navrhovateľ ako zamestnanec pracovný pomer na dobu neurčitú, s dohodnutým dňom nástupu do práce 05.09.2008, druh práce: riaditeľ prevádzky.

Z písomnej dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 15.01.2010 súd zistil, že spoločnosť Alzheimercentrum Slovakia, a. s. ako zamestnávateľ a navrhovateľ ako zamestnanec uzavreli v zmysle § 60 Zákonníka práce dohodu o skončení pracovného pomeru, ktorý bol založený pracovnou zmluvou zo dňa 04.09.2008. Podľa článku 2. tejto dohody sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodli, že pracovný pomer založený uvedenou zmluvou sa skončí dňom 15.01.2010. Dohoda obsahuje podpisy zamestnanca aj zamestnávateľa, podpísaná bola dňa 15.01.2010 v Piešťanoch.

Písomným podaním zo dňa 22.02.2010 adresovaným spoločnosti Alzheimercentrum Piešťany, n.o. oznámil navrhovateľ menovanej spoločnosti, že dohoda o ukončení pracovného pomeru so spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a.s., zo dňa 15.01.2010 nemá právne účinky, nakoľko jeho zamestnávateľom je spoločnosť Alzheimercentrum Piešťany, n.o.. Keďže pracovný pomer navrhovateľa so zamestnávateľom Alzheimercentrum Piešťany, n.o. trvá, žiadal ho o prideľovanie resp. o umožnenie výkonu práce. Podľa priloženej fotokópie doručky bolo toto písomné podanie odporcovi doručené dňa 23.02.2010.

Odporca predložil súdu fotokópiu zápisnice č. X/XXXX zo zasadnutia správnej rady Alzheimercentrum Piešťany, n.o., konaného dňa 15.01.2010. Podľa bodu 2. tejto zápisnice správna rada odvolala navrhovateľa z funkcie riaditeľa, a to dňom prijatia tohto rozhodnutia (t.j. 15.01.2010). Navrhovateľ podpisom prezenčnej listiny k tejto zápisnici berie na vedomie, že výkon jeho funkcie riaditeľa neziskovej organizácie Alzheimercentrum Piešťany, n.o., skončil ku dňu 15.01.2010. Podľa bodu 3. uvedenej zápisnice správna rada zvolila do funkcie riaditeľa p. O. L., nar. XX.XX.XXXX, a to dňom prijatia tohto rozhodnutia. K zápisnici je pripojená prezenčná listina s podpismi členov správnej rady Alzheimercentra Piešťany, n.o. - Y. Y. a H. W. ako aj navrhovateľa. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že sa však nejedná o jeho podpis.

Potvrdil, že dňa 15.01.2010 podpísal dohodu o skončení pracovného pomeru so spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a.s., avšak podľa jeho názoru je táto dohoda neplatná, pretože pre takého zamestnávateľa nepracoval, a teda ani s ním nemohol platne skončiť pracovný pomer. Z predloženej pracovnej zmluvy vyplýva, že ňou bol ustanovený ako riaditeľ prevádzky a menovaním správnej rady bol menovaný za štatutárneho zástupcu. Ide tak podľa neho o dva právne akty, pričom pri uzatváraní pracovnej zmluvy mu neboli známe právne subjektivity jeho zamestnávateľa.

Navrhovateľ zároveň potvrdil, že bol vymenovaný do funkcie riaditeľa neziskovej organizácie t.j. odporcu, a na Obvodný úrad do Trnavy sa vtedy niesla zápisnica zo zasadnutia správnej rady, na základe ktorej bol zapísaný ako riaditeľ n.o., čo bolo asi mesiac po podpise jeho pracovnej zmluvy s akciovou spoločnosťou. Mal teda súbežne dva pracovné pomery t.j. v a.s., a v n.o., s tým, že v a.s. vykonával správcu budovy, mal odbremeniť majiteľov, ktorí sídlili v ČR, mal na starosti celú réžiu, vybavovanie a splácanie úveru. K dispozícii mal kartu čerpania pohonných hmôt ako aj kartu prístupu k účtu n.o., ktoré

dňa 18.01.2010 odovzdal p. Polkovej (novej riaditeľke) o čom predložil aj listinný dôkaz (č.l. 190). Na pojednávaní konanom dňa 19.03.2012 navrhovateľ uviedol, že dňa 18.01.2010 sa dostavil do sídla n.o. a bol vyzvaný, aby odovzdal doklad od účtu a kartu na čerpanie pohonných hmôt, ktoré odovzdal pani Polkovej, čo ona potvrdila svojím podpisom.

Na pojednávaní konanom dňa 17.01.2011 navrhovateľ ohľadom nenastúpenia do práce po 15.01.2010 uviedol, že od 15.01.2010 do 22.02.2010 bol práceneschopný, následne dňa 22.02.2010 prišiel na pracovisko kde však vtedajšia riaditeľka pani O. L. vydala príkaz nevypustiť ho do budovy, a preto listom zo dňa 22.02.2010 vyzval zamestnávateľa na pridelenie práce. Na túto výzvu ani na ďalšiu výzvu z mája 2010 zamestnávateľ nereagoval.

Z uznesenia Obvodného oddelenia PZ Piešťany Č.: C.-XXX/PN-O.-XXXX X. zo dňa 22.12.2010 vyplýva, že ním bolo zastavené trestné stíhanie vedené proti odporcovi za prečin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, začaté na základe trestného oznámenia navrhovateľa. V odôvodnení sa okrem iného spomína výpoveď svedkyne - štatutárnej zástupkyne odporcu, Y. Y., v rámci ktorej uvádzala, že voči navrhovateľovi mali byť zistené nedostatky a to napr. že nemal schválené a podpísané cesty v cestovnom príkaze a neoprávnený výber hotovosti.

Právna zástupkyňa odporcu na pojednávaní dňa 17.01.2011 (pred podaním odvolania) uviedla, že dňa 15.01.2010 sa konala schôdza správnej rady n.o., na ktorej bol navrhovateľ odvolaný z funkcie riaditeľa a v rovnaký deň s ním bola podpísaná dohoda o skončení pracovného pomeru v a.s., t.j. došlo k dohode medzi navrhovateľom a vtedajším predsedom rady n.o. pánom W., čím došlo k zániku funkcie navrhovateľa k 15.01.2010. Nakoľko k uzavretiu pracovnej zmluvy medzi navrhovateľom a n.o. došlo v ústnej forme, t. j. aj samotný vznik tohto pracovného pomeru (v n.o.) bol ústnou formou, následne došlo aj v ústnej forme k zániku pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu dohodou ku dňu 15.01.2010. Zároveň právna zástupkyňa odporcu na pojednávaní konanom dňa 17.01.2011 predložila aj fotokópiu zo zasadnutia správnej rady n.o. zo dňa 15.01.2010. Navrhovateľ bol do pozície riaditeľa u odporcu ustanovený menovacím dekrétom a odvolaný z nej bol dekrétom zo dňa 15.01.2010 neziskovou organizáciou. O tomto sa navrhovateľ dozvedel 15.01.2010 a od tohto dátumu mu plynula lehota na uplatnenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce, čo však navrhovateľ nespĺnil a tento nárok mu zanikol. Navrhovateľ tak podľa nej dňa 15.01.2010 mal vedomosť o skončení pracovného pomeru s neziskovou organizáciou, čo je preukázané aj tým, že prestal vykonávať prácu, resp. prestal dochádzať do zamestnania a až následne listom zo dňa 22.02.2010 žiadal neziskovú organizáciu t.j. odporcu o pridelenie práce.

Právny zástupca navrhovateľa trval na tom, že dňa 15.01.2010 sa nekonalo žiadne zasadnutie správnej rady n.o., nakoľko zákon o neziskových organizáciách hovorí o tom, že riaditeľ môže byť z funkcie odvolaný 2/3 väčšinou členov správnej rady, pričom ku dňu 15.01.2010 boli členmi správnej rady n.o. pani Y. Y., H. W. H. N., Š. P.. Dňa 15.01.2010 s navrhovateľom v sídle n.o. sedel a sa rozprával iba jeden člen správnej rady, a to H. W.. Spochybnil odvolanie navrhovateľa z funkcie riaditeľa n.o., nakoľko k nemu nedošlo prostredníctvom dvoch členov správnej rady a navrhovateľ neučinil žiadny prejav vôle, ktorý by smeroval k tomu, že ako zamestnanec u odporcu končí. Hneď dňa 16.01.2010 sa dostavil do zamestnania do sídla n.o. kde mu nová riaditeľka pani L.Á. povedala, že ona s ním nemá o čom rozprávať a môže sa s ním baviť iba pán W.. Navrhovateľ sa teda snažil asi týždeň skontaktovať s pánom W., čo sa mu ale nepodarilo, preto po desiatich dňoch navrhovateľ opäť prišiel do sídla odporcu odkiaľ ho pani L. vykázala a až následne sa obrátil na odporcu písomne, žiadal ho o pokračovanie v zamestnaní a o ďalšie pridelenie práce, k čomu doposiaľ nedošlo.

Z rozhodnutia Obvodného úradu v Trnave, odbor všeobecnej vnútornej správy č. P. zo dňa 22.09.2008, súd zistil, že navrhovateľ ním bol zapísaný ako štatutárny orgán - riaditeľ odporcu. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že k návrhu na vykonanie zápisu bola priložená zápisnica zo zasadnutia správnej rady odporcu zo dňa 03.09.2008 s prezenčnou listinou o schválení zmeny štatutárneho orgánu. Podľa poznámky a podpisu na druhej strane tohto rozhodnutia, si navrhovateľ jeho rovnopis prevzal osobne dňa 24.09.2008.

Z rozhodnutia Obvodného úradu Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy číslo: H.-XXXXX zo dňa 09.02.2010 súd zistil, že ním bol ku dňu nadobudnutiu právoplatnosti tohto rozhodnutia, ako štatutárny orgán - riaditeľ odporcu vymazaný navrhovateľ a do tejto funkcie bola zapísaná Terézia Polková. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že s návrhom na zápis uvedených údajov bola uvedenému úradu predložená aj zápisnica zo zasadnutia správnej rady n.o. zo dňa 15.01.2010 s prezenčnou listinou o schválení zmeny štatutárneho orgánu n.o.

Svedkyňa C. W. uviedla, že začala pracovať v Alzheimercentrum Slovakia, a.s. 01.11.2007 vo funkcii prevádzkarky. Jej pracovný pomer bol ukončený v auguste 2010 dohodou ktorú za zamestnávateľa podpísal p. R., ktorý bol štatutárom n.o., nakoľko k 01.06.2008 došlo k transformácii Alzheimercentrum Slovakia, a.s., na n.o. s tým, že všetci zamestnanci prešli písomným dodatkom na neziskovú organizáciu, ktorá preberala všetky práva a záväzky z pôvodnej a.s. Uvedené dodatky sa zamestnancom vydávali späť na jeseň 2008 s tým, že ale k tomu prechodu došlo vznikom n.o., čo bolo začiatkom leta. Pôvodná riaditeľka p. T. bola odvolaná a v auguste 2008 bol na jej miesto zvolený navrhovateľ. Svedkyňa uviedla, že o tom vie z toho dôvodu, že s predchádzajúcou riaditeľkou a aj s navrhovateľom sedela v jednej kancelárii. Keďže robila aj personálnu agendu vie o tom, že navrhovateľ mal dve zmluvy, a to aj na akciovú spoločnosť, a aj neziskovú organizáciu - tými zmluvami myslí aj menovanie za riaditeľa n.o. Keď navrhovateľ nastúpil ako riaditeľ v n.o. bol vo vzťahu aj k a.s., a to ako nejaký prevádzkový pracovník. K odvolaniu navrhovateľa z funkcie riaditeľa n.o. svedkyňa uviedla, že vtedy dňa 14.01. alebo 15.01.2010 (už si presne nepamätá) prišli p. R., pani Y., p. W., do n.o. išli niečo vybavovať s navrhovateľom do Bratislavy. Nešla tam s nimi pani Y.. Keď sa potom títo páni vrátili z Bratislavy, tak ešte pred ich návratom prišiel k nim do sídla pán I., ktorý na nich čakal a naznačil jej, čo sa bude diať t.j. že navrhovateľ bude odvolaný z funkcie riaditeľa. Potom teda išli p. R., L.. W., L.. I. a navrhovateľ do kancelárie a keď z nej potom vyšli bolo to s tým, že navrhovateľ je odvolaný z funkcie riaditeľa. Svedkyňa uviedla, že jej to povedal aj samotný navrhovateľ aj pán I., bola tam vtedy dosť napätá, hektická atmosféra. Navrhovateľ potom odišiel zo zariadenia, ostatní boli ešte nejaký čas zatvorení a následne v ten deň bola predstavená nová riaditeľka pani L.. Svedkyňa potvrdila, že navrhovateľ mal uzavreté dve pracovné zmluvy a to aj s akciovou spoločnosťou a s neziskovou organizáciou. Mal pracovnú zmluvu na a.s. a mal menovací dekrét na štatutára n.o. Potvrdenie o práceneschopnosti navrhovateľa jej osobne (v období okolo 16.01.2010) doručené nebolo, pričom práceneschopnosti zamestnancov, sa doručovali buď poštou alebo jej (svedkyni), alebo pani L. alebo na oddelení vrchnej sestry.

Svedkyňa O. L., uviedla, že navrhovateľ bol jej predchodca vo funkcii riaditeľa Alzheimercentrum. Ona v spoločnosti pracovala len v rámci skúšobnej doby od 15.01.2010 presne tri mesiace a pracovný pomer bol skončený v rámci skúšobnej doby zo strany zamestnávateľa. Do funkcie bola vymenovaná pracovnou zmluvou, na podrobnosti si už veľmi nepamätá. 15.01.2010 bola v sídle zamestnávateľa, už pracovala, mala zmluvu. S navrhovateľom sa stretla raz v období troch mesiacov jej skúšobnej doby, (keď tam pracovala) a odovzdal jej nejaký papier pre majiteľov, ktorý nečítala, keďže nebol adresovaný jej a odovzdala ho majiteľom. Na druhý deň po 15.01.2010 navrhovateľ za ňou nebol, nevie či sa nachádzal niekde v budove, osobne sa nestretli. Doklad o jeho práceneschopnosti jej doručený nebol.

Svedok H. W. uviedol, že je zakladateľom Alzheimercentra Piešťany n.o. Navrhovateľ u nich pracoval od septembra 2008 a ako riaditeľ do 15.01.2010. V ten deň sa s navrhovateľom dohodli, že skončí jeho funkcia v ich skupine - t.j. v Alzheimercentre, čím myslí subjekty Alzheimercentrum Slovakia, a.s. a Alzheimercentrum Piešťany n.o.. Zistili resp. oznámili navrhovateľovi, že spreneveril peniaze a končí. Dostal na výber, buď odíde dohodou alebo jeho pracovný pomer skončí okamžite na základe trestného činu sprenevery. Navrhovateľ si vybral alternatívu dohody. Navrhovateľ mal v ich skupine dva pracovné pomery s tým, že s a.s. bol založený písomnou pracovnou zmluvou a s n.o. to nebolo písomne. Na základe toho aj bola vyhotovená dohoda o skončení pracovného pomeru navrhovateľa v a.s. písomnou formou a pokiaľ ide o jeho pracovný pomer v n.o., tak na jednaní 15.01.2010, vzhľadom na skutočnosti, za ktorých k nemu došlo, bolo ním (svedkom) a pánom I. navrhovateľovi jasne vysvetlené, že s ním v ich skupine t.j. ako v a.s. tak aj v n.o. nepočítajú. Svedok uviedol, že nevie ako mohlo byť toto navrhovateľovi nejasné, že končí aj v n.o., nakoľko mu bolo dôrazne povedané, že končí jeho pôsobenie v akejkoľvek ich skupine. Toto rokovanie s navrhovateľom prebiehalo v miestnosti riaditeľa, prítomný bol svedok, p. I. a navrhovateľ. V tento deň sa uskutočnilo zasadnutie správnej rady, ktoré sa uskutočnilo pred poskytnutím tejto voľby navrhovateľovi. Zasadnutia správnej rady sa zúčastnil svedok, navrhovateľ, p. Y.Á. a aj p. I.,

ktorý ale nie je členom správnej rady. Predložili navrhovateľovi dve sady dokumentov a mohol si vybrať, ktorú chce podpísať. Zápisnicu zo zasadnutia robil p. I. a podpisovala sa aj prezenčná listina.

Svedok Y. X. I., uviedol, že pomáhal p. Y. a p. W. pri tom ako sa etablovali v Slovenskej republike, keď zakladali d.s.s. a potom Alzheimercentrum a.s. aj n.o. Poskytoval im právne poradenstvo. Nebol osobne pri zakladaní PP navrhovateľa, ani čo sa týka akciovej spoločnosti ani čo sa týka n.o. Potom svedka kontaktoval p. W., že chce s navrhovateľom skončiť pracovný pomer a svedok mu mal pripraviť dve varianty, a to skončenie dohodou alebo okamžitým skončením. Svedok uviedol, že myslí, že pripravoval doklady pre odvolanie navrhovateľa z funkcie riaditeľa neziskovky. Po pripravení týchto oboch variant dokladov sa stretol osobne v sídle odporcu na Rekreačnej 7, s pani Y., p. W. a navrhovateľom, kde boli navrhovateľovi tlmočené varianty skončenia pracovného pomeru, a vybral si skončenie dohodou. Nepamätá si už, či išlo o n.o. alebo o a.s., a následne vznikli problémy až pri odhlasovaní zo sociálnej poisťovne lebo vlastne nekorešpondovalo hlásenie v Sociálnej poisťovni s platnou pracovnou zmluvou resp. s tou, ktorú svedok ukončoval. Prezenčná listina zo zasadnutia správnej rady dňa 15.01.2010, bola podpísaná v priebehu zasadnutia. Zápisnica bola ním pripravená. Navrhovateľ podľa svedka súhlasil s touto zápisnicou aj so skončením pracovného pomeru konkludentne, na základe čoho ju aj podpísal. Podľa svedka na zasadnutí správnej rady 15.01.2010 došlo ku konkludentnému skončeniu pracovného pomeru dohodou. Navrhovateľ nebol radovým zamestnancom, bol štatutárnym orgánom.

Podľa § 59 ods. 1 Zákonníka práce č. 311/2001 Z. z. v znení platnom k 15.01.2010, pracovný pomer možno skončiť dohodou, výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe.

Podľa § 60 ods. 1, 2 Zákonníka práce č. 311/2001 Z. z. v znení platnom k 15.01.2010, ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na skončení pracovného pomeru, pracovný pomer sa skončí dohodnutým dňom. Dohodu o skončení pracovného pomeru zamestnávateľ a zamestnanec uzatvárajú písomne. V dohode musia byť uvedené dôvody skončenia pracovného pomeru, ak to zamestnanec požaduje alebo ak sa pracovný pomer skončil dohodou z organizačných dôvodov.

K dohode o skončení pracovného pomeru považuje súd potrebné uviesť, že touto sa pracovný pomer končí súhlasom oboch účastníkov pracovného pomeru. Dohoda má obsahovať vzájomný súhlasný prejav vôle zamestnávateľa a zamestnanca skončiť pracovný pomer a deň jeho skončenia. Ak by niektorá z týchto náležitostí chýbala, bola by dohoda neplatná. Dohoda o skončení pracovného pomeru sa musí uzavrieť písomne, avšak písomná forma nie je podmienkou jej platnosti, teda možno ju uzavrieť aj ústne alebo konkludentne.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

K naliehavému právnemu záujmu navrhovateľa na požadovanom určení v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. považuje súd za potrebné uviesť, že právny záujem navrhovateľa musí byť kvalifikovaný - naliehavý. Posúdenie naliehavého právného záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností, čo pre navrhovateľa znamená nevyhnutnosť tvrdiť a preukázať skutočnosť, z ktorých vyvodzuje existenciu tohto svojho právného záujmu. Navrhovateľ však nemôže mať naliehavý právny záujem v zmysle uvedeného ustanovenia, ak sa ochrany práv môže domáhať žalobou na plnenie, alebo ak na odstránení neistoty slúžia osobitné právne postupy upravené v príslušných právnych predpisoch. Prípady osobitného postupu v zmysle uvedeného vyplývajú aj z § 77 Zákonníka práce. V zmysle tohto ustanovenia neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou, môže zamestnanec ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť. Uvedené ustanovenie § 77 Zákonníka práce priznáva účastníkom pracovnoprávnemu vzťahu možnosť uplatniť na súde neplatnosť skončenia pracovného pomeru, a to aj dohodou, tým je však zároveň z aspektu § 80 písm. c) O.s.p. vylúčené, aby sa niektorý z nich z rovnakého právného dôvodu (základu) žalobou podanou v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. domáhal proti druhému účastníkovi určenia, že pracovný pomer trvá, rozhodnutie

o takejto určovacej žalobe by predpokladalo prejudiciálne posúdiť platnosť alebo neplatnosť skončenia pracovného pomeru.

V konaní o žalobe na určenie, že pracovný pomer trvá, sa súd teda obmedzí len na zistenie, či existuje právny titul rozviazania pracovného pomeru (§ 59 ods. 1 ZP); nemôže už ale skúmať jeho platnosť či neplatnosť.

Dôkazná povinnosť účastníkov v sporovom konaní (§ 120 ods. 1 O.s.p.) t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka.

S poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že podaný návrh nie je dôvodný a nemožno mu vyhovieť, nakoľko navrhovateľ podľa názoru súdu neunesol jeho dôkazné bremeno a ním tvrdené skutočnosti v konaní preukázané neboli.

Prax súdov sa, pri podobných sporoch, stretáva s prípadmi, v ktorých zamestnávateľ alebo zamestnanec robia rôzne následné právne úkony, týkajúce sa niekedy tiež zrušovacieho prejavu alebo pracovného pomeru medzi nimi. Pokiaľ je sporné, či a akú vôľu v takomto úkone niektorý z nich prejavil, je potrebné spornú otázku riešiť s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu.

Tvrdenia resp. vyjadrenia navrhovateľa si vzájomne odporujú. Navrhovateľ na začiatku konania ako aj v podanom návrhu uvádzal, že až po podpise písomnej dohody o skončení pracovného pomeru so spoločnosťou Alzheimercentrum Piešťany, a.s., zo dňa 15.01.2010 si uvedomil, že s touto spoločnosťou takúto dohodu podpísať nemohol, nakoľko v uvedenom čase táto spoločnosť nebola jeho zamestnávateľom. Na druhej strane však z vykonaného dokazovania ako aj zo súhlasného vyjadrenia účastníkov vyplýva, že navrhovateľ mal súbežne dva pracovné pomery a to so spoločnosťou Alzheimercentrum Slovakia, a.s., ktorý bol založená písomnou pracovnou zmluvou zo dňa 04.09.2008, druh práce riaditeľ a druhý pracovný pomer bol založený bez existencie písomnej pracovnej zmluvy a to vymenovaním a jednalo sa o pracovný pomer v Alzheimercentrum Piešťany, n.o. t.j. u odporcu. Existencia pracovného pomeru navrhovateľa v n.o. je napokon preukázaná aj rozhodnutím Obvodného úradu Trnava č. P. zo dňa 22.09.2008, ktorým bol navrhovateľ zapísaný ako štatutárny orgán - riaditeľ neziskovej organizácie t.j. odporcu.

Navrhovateľ však zároveň v konaní nepreukázal, že jeho pracovný pomer v spoločnosti Alzheimercentrum Slovakia, a.s. by zanikol pred podpisom písomnej dohody o jeho skončení zo dňa 15.01.2010 a v konaní neboli preukázané ani jeho tvrdenia o tom, že v jeho prípade došlo k delimitácii a že práva a povinnosti z pracovnoprávneho vzťahu so spoločnosťou Alzheimercentrum Piešťany a.s., (vo vzťahu k nemu) prešli na odporcu ako jeho výlučného zamestnávateľa. Táto skutočnosť nebola preukázaná napr. ani výsluchom svedkyne W., ktorá na jednej strane tvrdila, že n.o. prevzala zamestnancov z a.s., kedy týmto zamestnancom boli vydávané resp. podpisovali dodatky k pôvodným pracovným zmluvám s a.s., pričom však v prípade navrhovateľa takýto dodatok neexistoval. Ďalšou skutočnosťou, ktorá nasvedčuje tomu, že medzi účastníkmi došlo dňa 15.01.2010 k ústnej dohode o skončení pracovného pomeru navrhovateľa v n.o. dňom 15.01.2010 je aj to, že navrhovateľ sa dňa 18.01.2010 dostavil do sídla n.o. a odovzdal novej riaditeľke p. L. prístupovú kartu k účtu n.o. ako aj kartu čerpania pohonných hmôt, čo uviedol na pojednávaní samotný navrhovateľ a aj o tom predložil listinný dôkaz. Pokiaľ by teda logicky navrhovateľ nemal vedomosť, že sa skončil jeho pracovný pomer v n.o., nemal by dôvod tieto prístupové karty n.o. odovzdávať novej riaditeľke. Ďalej navrhovateľ na jednej strane tvrdil, že sa po 15.01.2010 snažil dostať do sídla n.o., ale sa mu to nepodarilo, pretože boli zmenené prístupové kódy, na druhej strane uviedol, že dňa 18.01.2010 sa tam dostavil a odovzdal uvedené prístupové karty k účtu a k čerpaniu pohonných hmôt. Zároveň ale tvrdil, že od 15.01.2010 až do 22.02.2010 (t.j. do dátumu vyhotovenia písomnej výzvy adresovanej odporcovi na pridelovanie práce) bol práceneschopný, pričom doklad o jeho práceneschopnosti nepredložil a zároveň ani vypočítí

svedkovia nepotvrdili, že by im v tom čase bola doručená práceneschopnosť navrhovateľa. Opätovne potom má súd za to, že pokiaľ by navrhovateľ bol skutočne presvedčený, že jeho pracovný pomer u odporcu naďalej trvá resp. by sa nedohodol s odporcom na skončení jeho pracovného pomeru ku dňu 15.01.2010, musel by v takom prípade odporcovi (ako zamestnávateľovi) bezodkladne doručiť potvrdenie o jeho práceneschopnosti. Existencia dohody o skončení pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu dňom 15.01.2010 je preukázaná jednak zápisnicou zo zasadnutia správnej rady odporcu zo dňa 15.01.2010, ako i výsluchom svedka H.. W., X.. I.. Napokon ju nepriamo preukazuje aj výpoveď svedkyne W., ktorá uviedla, že dňa 15.01.2010 sa do sídla dostavili majitelia a dozvedela sa o tom, že navrhovateľ má byť odvolaný z funkcie riaditeľa a že tam vtedy bol dosť hektická atmosféra. Zároveň z výpovede svedkov H.. W. i X.. I. ako i z odôvodnenia uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Piešťany Č.: C.-XXX/PN-O.-XXXXBa zo dňa 22.12.2010, kde bola vypočutá i Y.. Y. vyplýva, že vzťahy medzi členmi správnej rady odporcu resp. jeho zakladateľmi a navrhovateľom boli v období decembra 2009 resp. januára 2010 už dosť napäté a preto si je možné len dosť ťažko (pri charaktere týchto vzťahov) predstaviť ako reálnu možnosť, že by členovia predstavenstva .a.s. (t.j. p. W. H. L.. Y.), ktorí sú súčasne aj zakladateľmi n.o. (čl. 131) sa rozhodli ukončiť pracovný pomer (dohodou) s navrhovateľom iba vo vzťahu k a.s., a vo vzťahu k n.o. by s ním naďalej spolupracovali resp. ho zamestnávali, čo napokon aj potvrdzujú svedecké výpovede H.. W. N. X.. I., z ktorých jednoznačne vyplýva, že s navrhovateľom už ďalej nepočítali v rámci ich skupiny t.j. či už v a.s. alebo v n.o., s tým že mal na výber skočenie týchto pracovných pomerov dohodu, resp. v prípade jej neprijatia výpoveďou zo strany zamestnávateľa.

S poukazom na uvedené skutočnosti sa súdu sa skôr javí, že dôvodom podania tohto návrhu nebola skutočnosť, že by medzi účastníkmi nedošlo k ústnej dohode o skončení pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu dňa 15.01.2010, ale dôvodom sú skôr evidenčné nedostatky ohľadom nahlásenia navrhovateľa ako zamestnanca v sociálnej poisťovni, čo potom viedlo k jeho problémom pri jeho snahe zaevidovať sa (po 15.01.2010) na úrade práce, a navrhovateľ sa zrejme tieto nezrovnalosti v evidenciách snažil napraviť podaním tohto návrhu.

Nakoľko na základe vykonaného dokazovania a vyššie uvedeného odôvodnenia, má súd za to, že medzi účastníkmi existoval právny titul rozviazania pracovného pomeru navrhovateľa, a to ústna dohoda zo dňa 15.01.2010, ako je zachytená v zápisnici správnej rady odporcu zo dňa 15.01.2010, ďalej už nemohol skúmať jej platnosť či neplatnosť. Z uvedeného dôvodu, zároveň platí, že na podanom návrhu navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem, nakoľko na odstránenie neistoty v jeho právnom postavení slúžia osobitné právne postupy upravené v Zákonníku práce (§ 77) t.j. v danom prípade žaloba na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru u odporcu dohodu zo dňa 15.01.2010 (v ústnej forme), ktorá musí byť podaná na súd v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote. Nakoľko teda navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem na určení trvania pracovného pomeru v zmysle § 80 písm. c) O.s.p., súd podaný návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 a § 157 ods. 1 O.s.p. mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%, s tým, že samotná výška náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia bude vyčíslená v samostatnom uznesení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia

jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu

v Trnave, dvojmo, ak sa účastníci tohto práva nevzdali po vyhlásení a odôvodnení rozsudku na pojednávaní.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať

označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.